

Paganini cadauer ad Diui Dionysii templum atrata familia conuexisset, ad eius tumulum tanquàm hostiæ mactarentur, & quod miserabile spectaculum fuit, ad sepulchra maiorum plaustris in urbem referrentur. Scribit Tristanus Scalchus adeo vesana rabie Napum fuisse correptum, ut Musca filius, ad quem postea ex diuturno carcere recuperati imperii laus peruenit, compræhensio medico cui salutem ex lætali morbo acceptam referebat vitam vix impetrare potuerit, quum grauissime iuraret iuuenis, dolore atque inedia sibi vitæ exitum inuenturum nisi vir sibi salutaris & innocens, ab crudeli supplicio seruaretur. Napus tamen ubi totam immanis vindictæ libidinem expleuit atq. ira deferbuit, id execrabile facinus detestari, in Emberræ sæuitiam cum externi repentinique homines, tum etiam raro sobrii culpam referre, prorsus multa verborum ac vultus simulatione facti atrocitatem lenire. Nec multo post, ubi id populum grauiter tulisse animaduertit, ad mitigandam inuidiam Gallus prætura deiicitur, atque vrbe ob iram ciuium excedere iubetur. Nihilofecius tamen Carolo regi de interfecto hoste Manfredo rege, partoque Apuliæ regno, victoriam gratulatur, misso ad id munus Francisco fratre cum ornatissimo comitatu, donisque regalibus, qui alacriter susceptus, & donatus baltheo militari, regiæque militiæ honoris causa adscriptus, ita demum Mediolani vitam egit, ut ad imitationem Gallici luxu splendore, & domesticarum rerum apparatu Napum principem anteiret. Erat res Turriana in summo arridentis fortunæ fastigio, cruciabatúrque ingenti cura Antistes Otho, mœstaque & extorris nobilitas errabat, ab infimo quoque regulo opem implorans, uti consumptis opibus atque amissa dignitate, quando toties repetita patria bellum graue & ærumnosum improspere & Diis haud dubie inuitis renouasset. Vigebat tamen in Othone mira constantia & spes incredibilis adipiscendi imperii sacerdotalis, & perinde infracto animo Patritii eo duce qui iustissimam præferret causam, omnia sibi ad reditum atque victoriam facilia fore existimabant. Erat inter extorres Squarcinus Burrus vir apprime nobilis & opulentus, vigoréque animi, atque armorum peritia illustris, cuius filia nomine Bonacosa, virtute, forma, & fœcunditate insigni, Matthæo Magno nupserat: Huic Otho Patritiique, Pallauicino per eos dies morte surrepto, imperium militare detulerant, inierantque fœdus cum Guliermo Montisferrati marchione, Ferdinandi Hispaniæ regis genero, eo consilio, ut maiore belli mole Turrianos oppugnarent. Destinabat enim sibi Guliermus si id bellum susciperet, multo maiores opes, multoque maius sibi indies imperium; verum externis fœderi auxiliis sibi opus esse iudicabat, ut eximie virtutis gentem bellicarumque artium maxime peritam Germanis & Gallis opponeret. Remanserant enim aliquot Gallorum turmæ apud Turrianos ex his quos Flandrius comes Caroli

dux